Հեռագիր՝ Ազատամարտ Թիֆլիս

Ազատամարտ

Ամսագիր ՀՅԴ Կովկասյան Կոմիտեի

ԹԻՖԼԻՍ, 1904

ՏԿԻՆ ՎԱՀԱԳՆԻ

(15)

ՊԱՏՄՎԱԾՔ ԲՈՒՐԳՈՒՆԴԻ

Հեղինակ՝ Բարթելեմի Սեն-Իլեր

Թարգմ. ֆրանսերենից

Ա.

— Լավ է, ո՛չ, որ ես չեմ գիտեր այս խնդիրները ու այնքան հանգիստ եմ... Կատարեցի իմ պարտականությունը դէպի Հայրենիքը, ի՞նչ կայ որ մեծ գործ չեմ կատարել, ինչպէս ուզում էր Հայրենիքը, ինչպէս ես կ՚ուզէի, ինչպէս որ ամէն հայ պարտական է իրան համարել, բայց ես ինձ համար ոչինչ չեմ խնայել, ոչ ժամանակ, ոչ ուժ, ոչ կեանք, ոչ ունեցուածք, ոչ ընտանիք, ոչ հանգիստ, ոչ հարստութիւն, ոչ ապագայ, ոչ անցեալ, ոչ ներկայ, ոչ ոչինչ, ոչ ոչինչ, ոչ ոչինչ

«ՈՐԴԻ ԲԱՐԵԿԱՄԱՑ» (50)

ՀՅՈՒՏՈՒ ՑԱՎԻՑ

ՈՒՐԱԽ ԴԱՇՏԱՑԻ

ՀԱՅԵՐ ՄԱՀԵ

ՄԱՀՎԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅ ԶՈՀԱԿԱՆԻ ՎԻՊԱՍԸ

Ա.

— Իմ, ախ, ի՞նչ է մեզ մեռնիս, ասում էր Հարո-Հարոյեանը, ծխելով իր ոսկեզօծ չիբուխը։ Ես ինչպե՞ս կարող եմ մեռնել, երբ ես ունեմ այսքան հարստություն, այսքան ոսկի, այսքան ապրանք։ Ես ինչպե՞ս կարող եմ մեռնել, երբ ես ունեմ այսքան հարստություն, այսքան ոսկի, այսքան ապրանք։

Հարո-Հարոյեանը ծնվել էր Ռուսաստանի Ա. քաղաքում, ուր նրա հայրը մեծ առևտրական տուն ուներ։ Հարո-Հարոյեանը, որ ինքն էլ մեծ առևտրական էր, ամեն տարի մի քանի անգամ գնում էր Ա. քաղաքը, ուր ուներ իր հաստատությունը։ Ամեն անգամ, որ նա գնում էր Ա. քաղաքը, ինքն իրեն ասում էր, որ մեռնելու ժամանակ չէ, որ ինքն ունի շատ գործեր, որ ինքն ունի շատ ապրանք, որ ինքն ունի շատ ոսկի, որ ինքն ունի շատ հարստություն, որ ինքն ունի շատ ամեն բան, որ ինքն ունի շատ ամեն բան, որ ինքն ունի շատ ամեն բան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՆՐԱՅԻՆ ՊԱՐՏՔԻ ՏՈՀՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ստորագրութեամբ Ներսէս Ե. Կաթողիկոսի Ամենայն Հայոց

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍՐԲՈՅ ԷՋՄԻԱԾՆԻ

Ի ՎԱՐԱԳԱՅ ՍՐԲՈՅ ԽԱՉԻ

Ի ՍՐԲՈՅ ԹԱԴԵՈՍԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ ԲԱՐԹՈՂՈՄԵՈՍԻ

Ի ՍՐԲՈՅ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՆՈՐԱԳՅՈՒՆԻ

Ի ՍՐԲՈՅ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՀԱՐԱՒԱՆԴԱՒՈՐԻ

Ի ՍՐԲՈՅ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՍԱՐԱՎԱՆԴԱՒՈՐԻ

Ի ՍՐԲՈՅ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՀԱՅՐԱՊԱՏԻԱՐՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԵՐ ՍԵ ՓՈՏՐՈՒԱԾ

ԵՒ ՈՐ ՈՒՏԱՀ ՎԱՂ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՏԱՐԱԳԻՐ

Ա.

ՊԱՆԱՐԵՏ ԿԱՄՍԱՐԱԿԱՆ

Մեղապէ, ախիկ ալ Կ՚ուզեմ պատմե-
լիք պատահարս։ Ես իսկապէս հայ չեմ։ Հա-
յրերս եղած են Պոլսոյ հին ընտանիքներ։ Ես
ծնած եմ Պոլիս, ուր ալ մեծցած եմ։ Ինչ
որ գիտեմ հայերէն, ան ալ մանկութեանս
ծառայած տիրացուներէն սորված եմ։ Ես
ալ ինչպէս ուրիշ հայ պատանիներ, ուզած
եմ ազատիլ ազգային ծառայութենէ, ուստի
ինծի համար ամենադիւրինը գտած եմ ռազ-
մական դպրոցը մտնել։ Ասոր համար ալ
ստիպուեցայ ինծի տիրացու ըսել տալ։

Ռազմական դպրոցին մէջ ալ ինծի
հետ շատ լաւ վարուեցան։ Ես ալ ամէն
բանի մէջ անոնց հետ միացայ, ինչպէս
որ ամէն ազգի մարդիկ կ՚ընեն։ Ինչպէս
որ ամէն ազգի մարդիկ կ՚ընեն, ես ալ
անոնց հետ միացայ։ Ինչպէս որ ամէն
ազգի մարդիկ կ՚ընեն, ես ալ անոնց հետ
միացայ։ Ինչպէս որ ամէն ազգի մարդիկ
կ՚ընեն, ես ալ անոնց հետ միացայ։ Ինչ-
պէս որ ամէն ազգի մարդիկ կ՚ընեն, ես ալ
անոնց հետ միացայ։ Ինչպէս որ ամէն ազ-
գի մարդիկ կ՚ընեն, ես ալ անոնց հետ մի-
ացայ։ Ինչպէս որ ամէն ազգի մարդիկ կ՚ը-
նեն, ես ալ անոնց հետ միացայ։ Ինչպէս որ
ամէն ազգի մարդիկ կ՚ընեն, ես ալ անոնց
հետ միացայ։ Ինչպէս որ ամէն ազգի մար-
դիկ կ՚ընեն, ես ալ անոնց հետ միացայ։
Ինչպէս որ ամէն ազգի մարդիկ կ՚ընեն, ես
ալ